

Simon Gregorčič

Simon Gregorčič se je rodil 15. oktobra v majhni hribovski vasici Vrsno nad bistro Sočo. Materi Katarini in očetu Jerneju je bil to drugi otrok. Že v zgodnji mladosti se je pokazal njegov razgiban duh in izreden spomin. V šolo je Simon najprej hodil v Libušnje, kasneje pa so ga dali v šolo v Gorico. Uspešno je končal gimnazijo in bil sprejet v semenišče. Slovesno novo mašo je imel 27. oktobra 1867 pri Sv. Duhu na Libušnjem že leto dni pred koncem študija. Po končanem študiju je svojo prvo službo kot kaplan nastopil v Kobaridu. Službo v Kobaridu je trajala od leta 1868 do 1873, ko je bil premeščen za kaplana. Tudi tu ga je ljudstvo ljubilo in spoštovalo. Slednji ni bil zadovoljen z ničemer kar je Simon Gregorčič storil, pogosto mu ni naklonil niti besede. Moči so mu vedno bolj pešale tako, da se je odločil pustiti službo v Rifenbergu in oditi v začasni pokoj v Gonco. Rifenberčni so ga v osmin letih zelo vzljubili, zato so mu pripravili krasen odhod, ko je Gregorčič odhajal na lažjo službo vikarja na Gradišče, je bil ves Rifenberg na nogah, župan in svetovalci pa so ga spremili vse do Dornberga. Ob tej priliki so Gregorčiča imenovali za častnega občana Rifenberškega. Leta 1882 je Gregorčič izdal prvi zvezek svojih poezij. Uspeh je bil velikanski saj so samo v treh mesecih prodali 1800 od 2000 natisnjenih izvodov. Zaradi česar je postal kmet in pastir

kot v svojih mladih letih. Po enajstih letih bivanja na Gradišču je končno dočakal pokojnino. Tu je dočakal izid tudi drugega in tretjega zvezka stanovanja. Gregorčičevo srce je nehalo biti 24. novembra 1906. V oporoki je zapisal kot glavnega dediča Šolski dom in želijo da naj ga pokopljejo pri Svetem Lovrencu, pogreb pa naj bo preprost. Pogreb se je udeležilo veliko število ljudi, tako Slovencev kot Italijanov. Kot si je želel, so ga pokopali blizu njegovih očetov, na koncu cerkve Sv. Lovrenca z glavo proti oltarju, na njegov grob pa gleda visoki vrh Krna.